

Figuieres

Maig 1919

Barcelona 8 Abril de 1919

Sr. Quefe del Servei Comercial de la Companyia dels
Ferro-carrils de M. E. A. (Xarxa Catalana)
Present.

Distingit Senyor:

~~Per tant~~ ^{ha de} L'Orfeó Català realitzar una
excursió artística a Figueres, el diumenge dia 4 del prop-vingent
mes de Maig ^{per tant} venim a sol·licitar de vosté la formació d'un tren es-
pecial d'anada i tornada amb aplicació de la Tarifa especial de
G.V. N° 108. Dit tren ens convindria que sortís de Barcelona als
voltants de les 6 hores del matí, per arribar a Figueres lo mes
prompte que permeti la combinació; i la tornada (sortida de Figue-
res) deuria ésser pels voltants de les 20'30 per arribar, lo mes
aviat possible a Barcelona.

La composició del tren pot calcular-la fins al màxim de
400 passatgers de tercera classe, minimum de percepció dels bitllets
pera 'ls trens especials, que prevé l'article tercer de l'esmentada
tarifa.

Tant prompte ens afavoreixi la seva resposta, donarém com-
pliment a les condicions que disposen a fer el dipòsit de Cent pes-
setes, en concepte de garantia.

Tot remerciant-li la seva gestió, que esperem sia favorable,
i per la qual li quedarém profundament agraïts, el saluda atentament
son affm. S. S.

Sr. AGUILAR

Present.

Molt distingit Sr. i amic:

Hem fet la demanda per carta al Servei Comercial pera un tren especial per anar i tornar de Barcelona a Figueres, el dia 4 del prop-vinent Maig pera conduir 400 passatgers de l'Orfeó Catalá, en tercera classe, minimum de percepció de bitllets que concedeix la Tarifa de G.V. N° 108.

En dita carta demaném la sortida de Barcelona pels voltants de les 6 matí per arribar a Figueres lo mes prompte que permeti la combinació, i la tornada per a sortir de Figueres a les 20'30 aproximadament.

Are be, nosaltres, examinant el llibret dels itineraris, hem pensat i ens preném la llibertat d'exposarho a V. per si es factible que, sortint de Barcelona a l'esmentada hora per la línia de Mataró podríem avançar i passar-li al davant a l'Empalme, al tren que surt a les 5 per la línia de Granollers, sense tenir que retrassar aquest tren sa marxa, i permetent-nos arribar a Figueres de bon'hora per a anar a saludar a l'Ajuntament, dir missa, i saludar a les entitats corals figuerenques avans d'anar a dir.

Encara que passant pel litoral el viatge s'allarga 6 ó 7 kilòmetres, aixó no 'ns perjudica, tota vegada que amb la nova tarifa venim obligats a pagar el recorregut de 300 kilòmetres.

De totes maneres no dubtem que si V. no pot accedir a lo que acabem d'exposarli, cercará la combinació mes favorable als fins que li hem esmentat, mostrant una vegada mes el seu bon afecte a nostra institució, de lo qual hi estan molt agraïts, sos afíms. S.S. que atentament el saluden.

Sr. Quefe del Servei Comercial de la Companyia dels
Ferro-carrils de M.Z.A. (Xarxa Catalana)

Present.

Distigit Senyor:

En possessió de la seva estimada del 22 corrent, ens apressem a manifestar-li la nostra conformitat a l'horari que aqueixa Companyia ha tingut a be disposar per als trens especials d'anar i tornar de Figueres que per al dia 4 de Maig vinent tenia sollicitats l'Orfeó Català.

El número de viatgers que utilitzarán els trens esmentats no excedirà de 400, tots amb bitllet de 3ª classe.

També ens complavem en comunicar-li que, com garantia dels trens esmentats, hem efectuat ja el dipòsit de 100. pessetes, segons rebut que'ns ha lliurat el Sr. Quefe d'Intervenció i Estadística.

Molt agrairém de la seva amabilitat ens facilitin algun exemplar de les fulles itineraries a fi d'enterar-nos de les parades que durant el tragecte efectuarán els trens especials convinguts.

També li preguém dongui les oportunes disposicions per a que per carta, i com mes aviat millor, ens sia comunicat el cost total del tren, a l'objecte de poguer trametre a la Comissió de Figueres aquest detall, que no cal fer remarcar si es important.

Reiterant-li una vegada mes les mercés mes expresives per totes les atencions amb que ens ha honorat i pregant-li tingui a be transmetre la expressió de nostre agrahiment al Servei del Moviment, el saluden sos afíms., servents

TREN ESPECIAL B. F. núm. 2

De **Barcelona** á **Figueras**
(141 km en 4h57')

V.C. 34,39 km. V.T. 60 km. V.M. 39,9 km.

DISTANCIAS		Velocidades	ESTACIONES	Horas de llegada	Minutos de parada	Horas de salida	Tiempo de marcha	Alcances y cruzamientos de trenes
Al origen	Inter-medias							
Km.	Km.							
	2'5	—	Barcelona 2 (F.) (T. P.)			6 49	6	
2'5	0'9		Bifurcación- Clot			6 55	2	
3'4	1'1		Clot (T. P.)			6 57	1	
4'5	1'0		La Sagrera (apart.)			6 58	1	
5'5	1'1		Horta (apeadero)			6 59	2	
6'6	1'0		San Andrés	7 1	1	7 2	3	
7'6	1'6		Santa Coloma (apeadero) . .			7 5	3	
9'2	3'1		Aguas-Barcelona (apart.) .			7 8	4	
12'3	6'1		Moncada (T. P.)			7 12	9	
18'4	3'3		Mollet (T. P.)	7 21	1	7 22	6	
21'7	7'8	—	Montmeló	7 28	1	7 29	17	201 = 274 g.d.p.
29'5	7'1		Granollers (F.) (T. P.)	7 46	4	7 50	13	1209
36'6	4'4	—	Cardedeu			8 3	5	201 = 274 g.d.p.
41'0	5'8		Llinás			8 8	9	
46'8	3'8	—	Palautordera			8 17	4	
50'6	5'3		San Celoni (T. P.)			8 21	5	
55'9	2'7		Gualba	8 26	4	8 30	5	1203
58'6	5'7	—	Breda	8 35	1	8 36	8	
64'3	5'0		Hostalrich (T. P.)	8 44	1	8 45	8	
69'3	7'5	—	Empalme . (F.) (T. P.)	8 53	5	8 58	10	1275 = 178 g.d.p. = 1201
76'8	6'0		Sils			9 8	7	
82'8	6'3		Caldas de Malavella (T. P.)	9 15	1	9 16	10	174 g.d.p.
89'1	4'7		Riudellots	9 26	1	9 27	7	175 g.e.
93'8	5'3	—	Fornells			9 34	7	
99'1	9'0	—	Gerona . . . (F.) (T. P.)	9 41	7	9 48	11	
108'1	3'5		Celrá	9 59	4	10 3	5	177 y 211
111'6	3'7		Bordils y Juyá			10 8	5	
115'3	2'5	—	Flassá (T. P.)	10 13	1	10 14	6	1273 D
117'8	6'1		San Jordi			10 20	10	
123'9	6'1	—	Camallera			10 30	6	
130'0	1'9	—	San Miguel (T. P.)	10 36	1	10 37	6	179 D
131'8	3'2		Tonyá (apeadero)			10 43	4	
135'0	5'4		Vilamallá	10 47	1	10 48	7	
140'4	6'1	—	Figueras . (C.) (T. P.)	10 55				181
146'5	5'8	—	Perelada					
152'3	7'3	—	Vilajuiga (T. P.)					
159'6	4'6	—	Llansá (T. P.)					
164'2	2'3		Culera					
166'5	2'2	—	Portbou . (F.) (T. P.)					
168'7		—	Cerbère (F.)					
Tiempo empleado.					34'		3h32'	

TREN ESPECIAL F. B. núm. 1

De Figueras á Barcelona núm. 2

(141 km en 4 h)

V.C.35,25 km.

V.T. 60 km.

V.M.39,09 km.

DISTANCIAS		Velocidades	ESTACIONES	Horas de llegada	Minutos de parada	Horas de salida	Tiempo de marcha	Alcances y cruzamientos de trenes
Al origen	Inter-medias							
Km.	Km.							
		—	Portbou (F.) (T. P.)					
2'3	2'3		Culera					
6'9	4'6	—	Llansá (T. P.)					
14'2	7'3	—	Vilajuiga (T. P.)					
20'0	5'8	—	Perelada					
26'1	6'1	—	Figueras (C.) (T. P.)	—	—	20 25	8	→ 214
31'5	5'4		Vilamalla	—	—	20 33	4	
34'7	3'2	—	Tonyá (apeadero)	—	—	20 37	3	
36'5	1'8	—	San Miguel (T. P.)	20 40	1	20 41	10	→ 287 ^D q.d.p
42'6	6'1	—	Camallera	20 51	3	20 54	9	→ 186 ^D q.e
48'7	6'1	—	San Jordi	—	—	21 3	4	→ 1202
51'2	2'5	—	Flassá (T. P.)	21 7	1	21 8	8	→ 188 ^D
54'9	3'7	—	Bordils y Juyá	21 16	1	21 17	6	→ 218 q.e
58'4	3'5	—	Celrá	—	—	21 23	11	
67'4	9'0	—	Gerona (F.) (T. P.)	21 34	5	21 39	10	→ 193 ^D q.d.p.
72'7	5'3	—	Fornells	—	—	21 49	6	
77'4	4'7	—	Riudellots	—	—	21 55	7	
83'7	6'3	—	Caldas de Malavella (T. P.)	—	—	22 2	7	
89'7	6'0	—	Sils	—	—	22 9	9	
97'2	7'5	—	Empalme (F.) (T. P.)	22 18	5	22 23	8	→ 192
102'2	5'0	—	Hostalrich (T. P.)	—	—	22 31	7	
107'9	5'7	—	Breda	—	—	22 38	4	
110'6	2'7	—	Gualba	22 42	1	22 43	11	
115'9	5'3	—	San Celoni (T. P.)	22 54	1	22 55	8	
119'7	3'8	—	Palautordera	23 3	1	23 4	10	
125'5	5'8	—	Llinás	23 14	1	23 15	7	
129'9	4'4	—	Cardedeu	23 22	4	23 26	12	→ 1204
137'0	7'1	—	Granollers (F.) (T. P.)	23 38	5	23 43	10	
144'8	7'8	—	Montmeló	—	—	23 53	5	
148'1	3'3	—	Mollet (T. P.)	—	—	23 58	7	
154'2	6'1	—	Moncada (T. P.)	—	—	0 5	4	
157'3	3'1	—	Aguas-Barcelona (apart.)	—	—	0 9	1	
158'9	1'6	—	Santa Coloma (apeadero)	—	—	0 10	2	
159'9	1'0	—	San Andrés	—	—	0 12	1	
161'0	1'1	—	Horta (apeadero)	—	—	0 13	2	
162'0	1'0	—	La Sagrera (apart.)	—	—	0 15	2	
163'1	1'1	—	Clot (T. P.)	—	—	0 17	2	
164'0	0'9	—	Bifurcación Clot	—	—	0 19	6	
166'5	2'5	—	Barcelona2 (F.) (T. P.)	0 25	—	—	—	
Tiempo empleado					29'		3h31'	

Cost Tren especial de Barcelona a Figueres

400 bitllets 3 classe a pts.12'65 Pts.5060'00

Nº d'expedicionaris.344 valor " 4351'60

Restan Pts.708'40 valor dels 56 bit.sobrants.

Amb la diferencia de pts.9'75 per bitllet, de 2 a tercera, podiam portar
265 bitllets 3 que valen Pts.3352'25

80 " 2 " " " 1712'00

345 Total Pts.5064'25

0,300 bitllets 3 que valen Pts.3795.00

44 " 1 " " " 1258'40

344 Total Pts.5053'40

Diferencias preus dels bitllets

De 3 a 2 pts.9'75 per bitllet

De 3 a 1 " 15'95 " "

Valor de cada classe de bitllet

Tercera	Segona	Primera
12'65	21'40	28'60

Hand
310 a 12'65 = 3921'5
310 a 8. 2480.-
1000
9401.5

Bona: Rems
105.4
105.4
210.8 = 211K
15%
6.970
1.045
8.015
10% .801
110
8.916
8.95

COMPANIA DE LOS FERROCARRILES
DE
MADRID A ZARAGOZA Y A ALICANTE
RED CATALANA

Servicio del Movimiento

Núm. 24241
Cap. 10 Art. 1.
Grapo 6.

Cítense en la contestación el número
y clasificación que anteceden

Barcelona, 19 de abril de 1919.

Sr. Don. TOMÀS MILLET

" Orfeo Catalá "

P r e s e n t e.

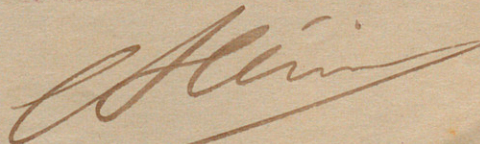
Muy Sr. mio: Como contestación a su atta carta de 8 de los corrientes, referente a la expedición de un tren especial el día 4 del próximo mayo, para conducir desde ésta a Figueras y regreso 400 pasajeros pertenecientes a esa Sociedad, tengo el gusto de participar a Vd. que por el Servicio Comercial de esta Compañia, se les dará a conocer el itinerario y demás condiciones del aludido tren especial, sintiendo muy de veras tener que manifestarle que del estudio hecho al efecto por este Servicio, se ha visto la imposibilidad material de poder hacer compatible el Servicio establecido, con sus deseos de pasar por la linea de Mataró en las condiciones que indicaban

En vista de ello y para mayor comodidad en el viaje, se ha proyectado por la linea de Granollers, donde actualmente la circulación ordinaria es mucho menor que la del Litoral.

De Vd. muy attº s. s.

q. s. m. e.

EL INGENIERO JEFE DEL MOVIMIENTO

COMPANIA DE LOS FERROCARRILES
DE
MADRID A ZARAGOZA Y A ALICANTE

RED CATALANA
Servicio Comercial.

Tráfico

Núm. 2098. C.

Expediente serie S.E., núm. 11-19.

SR. MILLET ESTAFÉ, TESORERO DEL "ORFEO CATALA"

Citense en la contesta-
ción los números y letras
que anteceden.

P R E S E N T E .

My Sr. mio: En contestación a su atenta carta de fecha 7 del que
curso, tengo el honor de participarle que, de momento, no hay ningún incon-
veniente en establecer, el día 4 del próximo mes de Mayo, un tren especial
de ida y regreso, desde esta ciudad a la de Figueras, para conducir la excur-
sión artística que tiene el propósito de efectuar esa Entidad, con arreglo a
los precios y condiciones que para esta clase de trenes se previenen por tari-
fa especial de G.V. núm. 108,

En su vista, se ha estudiado el proyecto de horario, que es como si-
gue:

Salida de Barcelona a las 6^h49, para llegar a Figueras a las 10^h55

Salida de Figueras a las 20^h25, para llegar a Barcelona a las 0^h25'

Al rogarle se sirva Vd. darme a conocer si es de conformidad el indi-
cado horario, le agradeceré al propio tiempo, me indique en definitiva el nú-
mero de viajeros de que se compondrá la excursión, así como los demás detalles
de la misma, al objeto de tomar las disposiciones convenientes al efecto.

Asimismo le estimaré se sirvan personarse en este Servicio para cons-
tituir el depósito de 100 pesetas, que como garantía al expresado tren estable-
ce la referida tarifa.

Quedo -

de Vd. atento S . S .

Q . B . S . M .
POR EL JEFE DEL SERVICIO COMERCIAL
EL SUBJEFE

Copia Nota de Intervención i Estadística
de la Ca.F/C.M.Z.A.

Precio de un billete para tren especial de Barcelona a Figueras y regreso,
por tarifa especial N° 108, minimum de recorrido 300 kilómetros.

	3ª	2ª	1ª
Participación de Compañía	Ptas. 9'90	16.80	22.500
15 % de aumento	" 1'485	2.52	3.375
Total	Ptas. 11'385	19.32	25.875
Impuesto del 10 %	" 1'1385	1.932	2.587
Sello de recibo	" 0'10	.10	.10-
Total efectivo	12'6235	21.352	28.562
Total a cobrar Pts. 12'65		21.40	28.60

Importan los 400 billetes

Ptas. 5060'00

COMPANIA DE LOS FERROCARRILES
DE
MADRID A ZARAGOZA Y A ALICANTE

RED CATALANA

Servicio Comercial.

Tráfico

Núm. 2179. C.

Expediente serie S.E., núm. 11-19.

Barcelona 25 de Abril de 1919.

SR. MILLET ESTAPE, TESORERO DEL ORFEO CATALA.

Citense en la contestación los números y letras que anteceden.

P R E S E N T E .

- 2 -

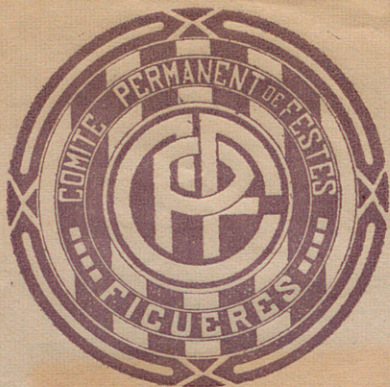
Muy Sr. mio: Tengo el honor de participarle que he recibido su atenta carta de fecha 23 del actual, con la que se sirve prestarme la conformidad al horario y demás condiciones que regirán para el tren especial de ida y regreso entre esta y Figueras, que a de conducir la excursión artística que el día 4 de Mayo próximo, efectuará esa Entidad.

Al propio tiempo, le acompaño a la presente copia de los dos itinerarios que seguirá el expresado tren, conforme se sirve interesar, como asimismo me complazco en manifestarle que el importe total del tren, o sea el de 400 plazas en 3a clase, contando como minimum 300 Kilómetros de recorrido que establece la tarifa especial de G.V. núm. 108, es el de Ptas. 5.060'00, cuyo importe deberán Vds. hacer efectivo al Servicio de la Intervención y Estadística, con la antelación que la referida tarifa previene.

Habiendo transmitido muy gustoso el agradecimiento de esa Entidad al Servicio del Movimiento, quedo de Vd. atento S . S .

O . B . S . M .

POR EL JEFE DEL SERVICIO COMERCIAL
EL SUBJEFE

N.^o de Maig de 1919.

Sr. En Comis Millet
Barcelona

Envolquit Sr. :

Li acompanyo Chf. 87278 de
Pes. 5000' 00, a càrrec del Banc de Bar-

celona. Incl. N.º 1 i al seu
favor, d'acord amb lo convingut en nostra
vista del diumenge passat, per al gasto
del tren especial que tenen demanat per
al viatge de l'Orfeo Català a nostra ciutat
el diumenge proper.

Quin la bondat d'acusar-me rebut
tot seguit d'aquesta remesa.

Esperant amb joia estrenger-li novament
la ma el dia 4, se subscriu servent serv. J. Foraster
i amic,

part cost del Tren $\frac{1}{2}$

How percent - Vol 40 -

A l'arrivar a propòsit les
fondes inf. venen hi hi
Cap algun dels agents.

He rebut del ~~la~~ Comité Permanent de Festes de Figueres,
la quantitat de MIL PESSETES, subvenció convinguda, pel Concert
donat al Teatre Jardi, de dita ciutat, la tarda d'avui, per l'
ORFEO CATALÁ.

Figueres 4 Maig de 1919

El Tresorer

Son PTAS. 1000.=

**ASSOCIACIÓ DE MUSICA "DA CAMERA"
DE BARCELONA**

CURS VI : 1918-19 CONCERT NOVE

RICARD VIÑES

PIANISTA

ORQUESTRA

D'AQUESTA «ASSOCIACIÓ»

Director: Mtre. **JOSEP RABENTÓS**

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Dijous, dia 1 de Maig de 1919, a les deu del vespre

Preus de subscripció
Figueres 1'25 pta. trimestre
Fora. 1'50

Setmanari d' U. F. N. R.

Redacció y Administració: Carrer d' En Joan Maragall, n.º 8

Número solt 10 cents.

» atrassat 20 »

Any IX

Figueres 3 de Maig de 1919.

Núm. 431.

L'ORFEÓ CATALÀ A FIGUERES

Benvinguts siau, nobles cantaires de l'ànima catalana, en aquesta terra de Llibertat que es l'Empordà!

Benvinguts siau amb vostres cants amarats de la poesia popular que es la mes vera poesia que hi ha al mon, que es la flor del camp que diu si una terra es floridora.

L'Empordà que es com el cor mateix de Catalunya, sent avui la seva ànima plena de joia al acullir en sa casa pairal, Figueres, an aquesta patriòtica concreció del nostre reneixement que es l'Orfeó Català, continuador de l'obra immortal d' En Clavé, que sapigué donar al nostre poble el goig inefable de produir una cosa bella en comunitat d'acció i de sentiment.

L'Empordà que ha donat a Catalunya el símbol de son esperit en una bella dansa, la sardana, obra avui la rodona i extent les mans ans els gloriosos cantaires que han fet sentir arreu del mon les innombrables cançons plenes de la flaira d' aquesta terra nostre, que han fet conèixer i respectar a Catalunya com a poble ric d'ideals i d'esperances.

I al estendre amorosament les mans, voldria tornar-les a juntar servant-vos en el clos de la seva rodona per a que portessiu per un sempre mes a la monòtone prosa de la nostre vida incolora, tota la passió vostre i la dels vostres capdills...

Lloa't sia Mestre Millet, l'home de cor sincer que sapigué fondre el passat gloriós amb un esdevenidor progressiu i entusiasta, que divinitzà amb la vibració de l'art, l'esperit del nostre poble. Lloa't sia l'home que convertí en realitat i sobrepassà, aquells somnis de la penya del Pelai que en l'any 1891 fondaren aquesta associació—l'Orfeó Català—per a la creació i conservació d'una massa coral ben instruída en l'art de la música, per a cantar

amb perfecció tota mena de composicions» esdevinguda l'obra artística mes ferma i potent de la Catalunya present.

Lloa't sia aquest home treballador, exemplar i representatiu que per el seu esforç ha creat aquesta magnífica orga humana que es l'Orfeó. Lloa't sia aquest gran artista que ha posat la seva vida entera al servei de Catalunya. En Millet es —com digué molt be Mestre

Nicolau—l'ungit de la nostra ànima col·lectiva per a regir l'expressió de lo mes intim d' ella: son cant. En Millet es la vestal que vetlla el foc sagrat de Catalunya: es com l'horitzó seré del nostre Mediterrà; tot expressió, tot blavor.

Avui aquest home predestinat, per a la creació de la mes enlairada encarnació de l'esperit català, ve a Figueres, per a fernes fruir, junt amb els seus

digníssims companys els Mestres Comella, Pujol, Salvat i Sra. Werlhe, de les bel·leses de la seva obra que porta la consagració dels pobles selectes de la terra.

Benvinguts siau, nobles cantaires que heu sentit abrutzada la vostra ànima per l'esperit generós de la patria nostra. Que la vostra estada entre nosaltres, humils admiradors de la vostra obra, vos sia plaenta, emportant-vos de la vostra aturada en aquesta plana fina i lluminosa, una dolça recordança, tan dolça com intença será l'enyorament que dels vostres cants, deixarèu en la nostra ànima.

Mes no parlem de tristor que l'hora magnífica s'acosta. Feu-nos sentir els vostres cants, la vostra tonada, vella i nova que ens fa estimar nostre ahir i ens empeny i ens fa oïr amb ulls oberts i braços estirats nostre demà.

Cantèu companys que l'hora es hermosa!

Benvinguts i adeussiau.

La Musica es una mena de parlar inarticulat insondable, que'ns porta al caire de l'infinit i a estones ens hi deixa guaitar.

CARLYLE.

4 MAIG 1919

Vinguda de l'Orfeó Català

Son molt pocs, segurament, els catalans que desconeixen l'existència d'aquest orfeó; emprò també son pocs, crec jo, els que tenen una justa opinió de la seva transcendència musical. Es, indiscutiblement, la mellor associació coral mixta del món; aixis ho reconegueren tots els crítics parisencs, dolentse de qué la França no tingués una massa coral comparable; i verdaderament aixis es, car en totes les grans capitals es relativament fàcil reunir una gran quantitat de choristes professionals i fer-los-hi executar, per exem-

Magnífica escultura al·legòrica deguda al gran artista En Miquel Blay i que decora el frontis del Palau de la Música catalana, casal de l'Orfeó Català.

ple, la 3.ª Sinfonia de Beethoven (jo la vaig sentir als concerts Colonne amb mil executants) contant ab l'apoi de l'orquestra i també ab que el choral té una importància secundària en el conjunt de l'obra; mes els hi es impossible donar un concert a veus soles; en aquest cas, la polifonia pura, despullada de tot artífici orquestral, exigeix de totes les veus una interpretació i afinació perfectes, doncs totes elles tenen un gran valor melòdic, i això es molt difícil d'obtenir; es necessari per part dels cantaires una cultura musical superior car la veu humana no posseeix, com la majoria dels instruments musicals, cap procediment mecànic que l'hi permeti medir l'afinació, i degut an això la majoria de les obres corals, al acabar-se, se troven mitj to o més més baix que al començar. Malgrat això i altres inconvenients d'ordre material casi insuperables, aquest orfeó ha arribat a un grau de perfecció que l'hi permet donar-nos emocions tant grans com la qu'ens puga donar una gran orquestra. An el mestre Millet, an aquest gran músic català es deu principalment aquest resultat; l'esforç i bona voluntat dels cantaires hi ha ajudat molt, empró també era necessari per fer obra d'art, la direcció d'un gran artista sincer i que aquest juntés al seu talent les qualitats indispensables per aital empresa: activitat i perseverancia. Devém, tots els catalans, sentir un noble orgull d'esser-ho; la raça que porta a bon terme aitals obres pot fer lo que vulga, sempre que ho vulga de debó.

No dubto que en el concert que ens donará aquest orfeó veurém la Sala del «Jardi» rublerta de gent, i no dubto de que una gran emoció farà vibrar tots els cors car l'Empordà al ensems que terra de llibertat n'es també terra d'art. Benvingut sia l'Orfeó Català, i el seu mestre, en Lluís Millet.

Ll. BONATERRA.

La Musica es una llei moral. Ella dona anima a l'univers, ales a l'entiment volada a l'imaginació, encis a la tristesa, alegrança i vida a totes les coses. Ella es l'essencia de l'ordre i mena a tot lo que es bo just i bell, de lo qual ella es la forma invisible, si be, no obstant enlluernanta, apassionada i eternal.

PLATÓ.

L'Orfeó Català, com el cor de la pàtria, és el tornaveu, purificador de la música popular.

Les melodies del poble, amb tot i llur modestia, interpretades pels deixebles d'En Millet, prenen un aire artístic tan fort, resulten tan encises i sentides, que, per això sols, a part d'altres mèrits, mestre i cantaires mereixen l'agraïment de Catalunya.

Quan l'Orfeó canta, sembla talment que, condensats en ell els sospirs d'amor i d'enyorança dels catalans, s'enlaira, vibrant, amb ressons de lluita i de victòria, l'ànima colectiva de la nostra raça, voladora dret a l'ideal.

IGNASI IGLESIAS.

La música deu fer sortir el foc de l'esperit del homes.

BEETHOVEN.

L'obra de l'Orfeó Català

En el moviment cultural característic de la Catalunya renaixent, l'obra de

l'Orfeó Català hi figura entre les mes selectes. El naixement i extraordinari desenrotlló d'aquesta entitat musical dona una prova palesa de lo que pot arribar a fer l'intel·ligència quan va aco-plada a la disciplina, a la voluntat i a l'entusiasme. Perqué, aquestos factors

fa molts anys, en el teatre Principal de Barcelona, els coristes de l'Orfeó, dirigits ja per el voluntariós Millet. Era una d'aquelles nits en que'ls aficionats a la bona música anaven al degà dels teatres barcelonins per a aplaudir a la famosa Capella Rusa que dirigia Sleviansky

Credo de l'Orfeó Català

La vida es força, la força necessita esplai, i l més bell esplai de la vida, es el cant. I com que la força d'una raça es colectiva, colectiu ha d'esser el cant expressió d'aquella força. Veus aquí com la creació dels Orfeons a Catalunya respon a una necessitat actual de la seva vida ascendent.

Però axó ja ve de lluny, amichs meus. En Clavé, ab son geni, amb aquella sensibilitat de gran artista que vibra al contacte de les més fines influències, ja concretà en la bella forma de sos chors populars, la necessitat d'expansió d'aquella força, i va crear l'instrument iva donar per veu les inspiracions de la seva ànima jova i forta. Inspiracions apreses en el poble, però com rejuvenides per un clam d'afirmació, per un crit d'esperança en un esdevenir més esplendorós de la Pàtria. Segurament qu'en Clavé n'era inconscient d'aquesta transcendència de la seva obra; però ell ho sentia sense adonarsen i ho trasmetia en les seves més belles composicions, hont sembla que s'hi sent la forta i fresca veu de la jove Catalunya esperançada, la joia d'una bella Renaxensa. Però tota obra, per que no mori, vol renovació. Continuitat, tradició, no vol pas dir estancament; que l'estancament es la mort: l'aygua aturada, s corromp; l'aygua que corre's guarda pura i agafa sentors de les herbes flayroses que pel camí besa i gronxola. El despreci al passat, mata l'avenir, i l'avenir es xorc de vida ab l'adoració cega i rutinaria del passat. Per això'ls Orfeons han d'esser una continuació de la obra d'en Clavé; nó un trencament, sinó com un desenrotllament. No han de perdre, els Orfeons. l'agre de la terra que'l fundador dels chors entre nosaltres posà en la seva obra, forta de sentit catalanesc. Podem i devem donar més esplai al nostre repertori, devem donar més exemple de l'art de fóra casa i de les manifestacions artístiques de les èpoques passades, qu'axò es renovament i vida nova, però no perdem lo que deu esser essencial per nosaltres: la expressió genuina de la nostra raça.

Lluís Millet

han realitzat el miracle de que sigui lo que es avui l'Orfeó: una de les grans agrupacions corals del mon.

La modestia de son naixement no ha sigut obstacle per a assolir la plenitut abans d'un quart de segle d'existència. Encara recordem quan van presentar-se,

d'Agrenéff. Aquest distingit mestre va volguer oferir una galania a la cançó catalana i presentà als choristes que dirigia en Millet i que foren molt aplaudits. Aquest fou un dels primers éxits de la llavors jove associació. S'iniciava un Germinal a Catalunya i l'Orfeó ha sigut

una de les llevors que ha tret mes ufanor. L'entusiasme patriòtic fou també un factor importantíssim per a sa creixença. Totes les causes enumerades han contribuït a l'obra gloriosa iniciada per aquells modestos coristes que prepararen el camí que havia de conduir als futurs companys a París i Londres per a rebrer la consagració dels selectes i deixar plantada una fita, a l'extranger, de l'art de la nostra terra.

Alguna vegada havíem de presentar-nos fora de casa amb quelcom mes que lo pintoresc, amb algú signe de poble civilitzat. Lo pintoresc es molt agradable per a veure-ho com turista, com espectador. Si han de celebrar els de fora la nostre, procurem que sigui sempre a títol d'art, fent que lo artístic triomfi de lo pintoresc. Així un se queda en situació de superioritat. Fugim, com actors, de lo pintoresc.

Els orfeonistes que hostatjará Figueres i son director, el mestre Millet, siguin ben vinguts. Son els cantaires que embaumen l'aire amb les melodies de l'inspiració popular i deixen, a son pas, una estela de sensibilitat i amor que es com un bálzam en la lloita dels humans per a millorar el mon.

CARLES COSTA.

Som germans pel cant! perquè el cant es l'expressió mes enlairada de l'amor. L'home en el mon no sempre canta: l'esperit s'aclofa sovint i sovint terreja: sols de tant en tant reneix a la vida altra, i llavors vibra i generosament enlaira la paraula morta, la modula dins el ritme ordenat de la bellesa, filla esplendent de Deu altíssim.

LLUIS MILLET.

Les Sardanes de la Festa Major (1)

La vintivuitena gràcia de l'Empordà són les sardanes de la Festa major. Encare quant els meus pares eren joves, es ballaven el contrapàs i la farandola. Avui si no és el llevat de taula, tant al matí en sortint de l'ofici, com a mitja tarde a la plassa, no hi sentireu més que sardanes. En Pep Ventura va reformar aquesta costum empordanesa. Ell es el creador de la cobla d'ara, que resol amb tant ingenua senzillesa l'intensa sonoritat pròpia de l'aire lliure, la claredat i exacte puntuació del ritme i l'enternidora riquesa del sentiment. Com els grans ordenadors de pobles, va encaminar l'ànima de la pàtria cap a una llei d'acció. Cal haver passat tot l'any a la muntanya espia la creixença de les plantes, observant la successió dels dies i de les estacions; mentres tranziten pel firmament el Sol i les estrelles, no oïnt més que les ramors del vent i de les fonts, el cant dels aucells i el ressò tardà de les campanes, per a comprendre la lliberadora alegria de la Festa major. Les primeres sardanes són l'expressió conmovedora d'anells llargament cobejats. La sadana imposa als balladors un gest noble i serè. Cadascú va escollint el seu lloc en l'ampla anella que roïa acompanyada amb un ritme segur, per on el ball devé l'imatge viril d'aqueix món, on rodan els homes enemble amb les muntanyes i els astres del cel. Mes cap el tart del darrer dia, el cança-

(1) Mercès a la galanteria del gran empordanès Pere Corominas podem publicar en el nostre n.º de Festa major aquest capítol inedit del llibre que amb el títol de *Les Gràcies de l'Empordà* es posará a la venda la setmana entrant. L'esmentat llibre que tot bon empordanès adquirirà, es compon de una *Historia d'aquest llibre*, un *Porxo* i trenta dugues gracies i es vendrá al preu d'una *lliura catalana*.

ment desferma les ànimes; a la plasa una anella roda a dins de l'altra, i els humans corren adelarats percasant la felicitat que se'n va. El cor s'oprimeix a les hores i l'home sent que se li està acabant un any més de la vida.

PERE COROMINAS.

La música es una revelació més alta que'l seny i la filosofia.

BEETHOVEN.

Perpetuem nostres tradicions

Parlant cert dia en una tertulia, de monuments, el jovial amic Costa digué: El monument que falta fer i que deuria fer-se, en contraposició als que tenen alguns senyors aprofitats de Barcelona, es el d'en Robert de les Cabres. Devant l'evocació, una colla de consideracions s'agombolaren en nostra premsa.

Si, el monument d'en Robert de les Cabres; la consagració de la prodigalitat, del despreci del diner, de la satisfacció del gust i del caprici fins a costa de la fortuna; la glorificació del culte a l'estètica, en contraposició a la glorificació del negociant burgès sense ideals!

Jo me l'imagino, la figura simpàtica d'aquell Robert simbòlic, alegre, generós, distingit, despreocupat, robust de cos i sa d'esperit, oberta la ma a tot i a tots.

Amb el monument an en Robert, tindriem el monument a la fina ironia, contraposat als excessivament seriosos i dolents que poblen places i passeigs de la major part de nostres ciutats i viles catalanes.

En nostra Catalunya, sols s'han fet monuments a personalitats, com si a mes dels homes, no hi hagués altres coses que glorificar.

Recordem que'n nostre pas per Berna, admirarem una colla d'hermoses fonts públiques que representen símbols i antics tipus anònims populars o llegendaris. Les fonts de Sansó, del Ogre, de Moisés, del Arquèr, del Arcabucèr, de la Justícia.

Al evocar aquestes hermoses fonts, les comparém amb les anodinament mansas modernament construïdes a Barcelona, amb motius sense interès, i sense orientació de cap mena.

Perque cada una d'aquestes fonts no podria evocar un recort, una cançó, una rondalla, una llegenda, una tradició de nostra història, un refrà de nostra llengua, alguna cosa, en fi, que plasmés un matís de nostra espiritualitat, de nostra personalitat de catalans?

Tan pobra es nostra tradició, per a que, al projectar un motiu decoratiu per la Ciutat, haguém de recórrer a produir un ballet bufant un cantí, uns nens que juguen amb una tortuga, un pillet senzillament enfilat sobre la font? No podia inspirar-se el banal escultor, en la plàstica reproducció de l'hermosa cançó del Compte l'Arnau, en la llegenda de D. Joan de Serrallonga, en la rondalla del forçut Joan de l'Os, en el mateix motiu apuntat al començament d'en Robert de les Cabres?

Quin altre honor no fora per a Barcelona i per a Catalunya, poguer ostentar en cada plaça, en cada gran creuament de carrers, la glorificació, la perpetuació d'una de les riqueses folk-lòriques que alegraren o encantaren nostres antepassats i contribuïren a forjar l'esperit de la raça que'n feu catalans i diferents, per lo tant, dels demés habitants de la terra?

Recordém, que estiguérem a punt

de perdre'l tot el tresor folkloric que avui admirém veneradament; que sols dues generacions mes d'inconsciència, hagueren acabat amb nos-

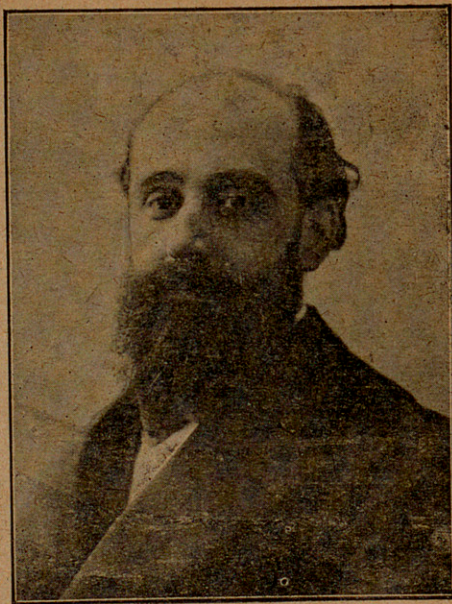
El mestre Josep M.ª Comella.

tres preuades cançons, rondalles i dances; qu'ha calgut l'esforç perdurable d'un exercit d'entusiastes, per a bastir de nou l'edifici qu'estava ja per terra consumint-se!

L'Orfeó Català es un curós guardador de nostre tresor de cançons; mes el proverbi diu que les cançons se les emporta el vent; i be poden venir novament per a Catalunya vents contraris, nous temps de disort i de desorientació com els passats, i be poden, aquestes cançons un cop salvades, esser un dia venider completament perdudes!

Mes si les tinguéssim esculpides en la pedra i perpetuades, com perpetuaren els antics ses dances i sos rites, quin altra cosa no foral!

En els monuments, en els relleus, en els vasos prehistòrics, han pogut esser estudiades les costums dels po-

El mestre Francesc Pujol.

bles mes allunyats de nosaltres; nostra generació será estudiada també per altres de futures, aprofitant ben segur els restes que quedin de nostra civilització; i, que mes perdurable que la pedra i el bronze per a fer-los guardadors de tot ço que nostra raça te de mes preciós i enlairat?

Que cantin cançons nostres cantaires; mes que vingui darrera el pacient artífex de la pedra i del bronze i que les esculpeixi per a perpetuar-les, tal com ha comensat a fer-ho en nostre monument el devot Casanovas, amb nostra dansa i nostres mercats.

J. Cust.

Figueres, Abril 1919.

No hi ha res més bell que acostar-se a la divinitat i vessar-ne llurs raigs damunt la raça humana.

BEETHOVEN.

De la Musica

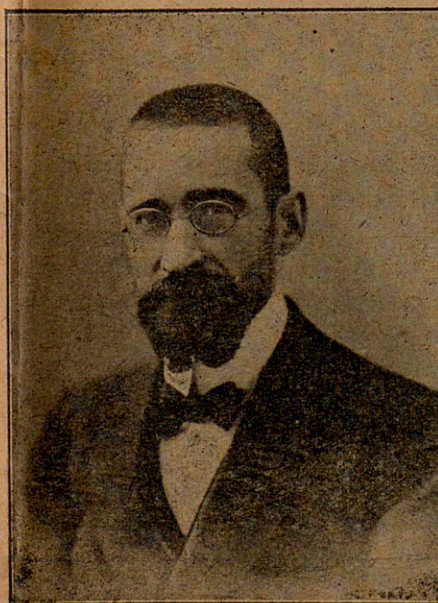
Dins de cada vida hi ha un ritme que dorm i la fa estremir, no mes per la possibilitat d'esser musica un dia. Es com un pols que el tacte no podria trobar i que no comptaria cap rellotge. El mateix esperit per al qual el ritme existeix, no l'esmenta fins que li és revelat de sobte, en sentir-lo despertar per la vida d'una altre musica sonora.

Com en l'aurora el primer cant de gall desperta tots els altres, i cada remor de les fulles rellisca en l'aire i remou la trofa quieta d'un altre arbre, aixis un só de musica, per banal i pobre que sia, será el qui remogui i encengui un seguit de sensacions indefinides, que cerquen expressió en un barboteig melòdic simplíssim, miques de boira perduda que prenen una primera forma. Mils de camins poden dur a aquest indret del nostre dins on els records se con-

La distinguida professora N.ª Emerenciana Wherle.

fonen amb les coses imaginades; per mils de camins una meteixa impressió vaga troba el ressó que s'hi lliga; per mils de camins s'arriba del mon exterior al mon que batega dins del cervell més obscur. L'excitació sentimental que ens faria plorar o que ens estreny el cor, no sabríem pas dir si vé de l'enyor d'un dia passat que la musica ens recorda, o per la tristesa de que no hagi arribat encare el moment que esperavem i que la musica ens ajuda a imaginar. La musica mou per igual els records i els desitjos, les esperances i les enyorances. No podrien resoldre's en el sentit limitat i clar de les paraules. Els hi escau, però, l'expressió vagarosa i mes íntima d'una tonada que no recordem d'on és.

El mestre Joan Salvat.

Cada hù es sensible a una o altra musica, segons el lloc i el moment, are a la melodia fácil d'una cansó que's desfa i refa en un breu enfilall

de notes, are a la magnifica gerarquia de sons en un choral de Bach. En una nit de Juliol, sota l'arbrada d'un passeig remorós de veus i de refregs de robes, no hi escauria una savia construcció temàtica, i ens fora mes plaent el lent abandó al ritme d'un vals vienenc que giravolta i es gronxa en l'aire. En un vespre que la llum s'impregna de la tristor que sentim, i les ales del cor se recullen, a dins nostre res no respondria a les tonades lleugeres i la nostra musica interior cercaria l'altre ritme que obre un solc d'armonia unida i profunda.

De totes les arts és la musica la que es sempre a la nostra vora, disposta en tot moment a respondre al nostre crit, a omplir amb la seva onada sonora els vuides que feia el silenci, i que les paraules no podrien dominar. No mes el record de la musica sentida ja es prou per a moure el corrent de la musica interior com el corrent de la sang.

Podriem omplir la nostra soletat amb recordar com la crida aguda dels violins i la fosca contesta dels contrabaixos se lligaven, en una vibració sostinguda, amb el só salent d'unes veus humanes, o la podem omplir recordant aquell cantusseig de floirol en una clariana del bosc.

ALEXANDRE PLANA.

La veritable musica d'esglesia deuria esser executada solament per veus humanes; a part la Gloria ó qualque altre troç per l'istil. Per aixó prefereixo a Palestrina, però es absurde imitar-lo, sense posseir el seu esperit i les seves concepcions religioses.

Descriure perteneix a la pintura. La poesia pot també sentir-se sortosa, comparada amb la musica i el seus dominis no son pas tan limitats com els meus, pero en canvi els meus dominis s'extenen mes lluny en altres regions i no es pot pas ferir facilment el meu imperi.

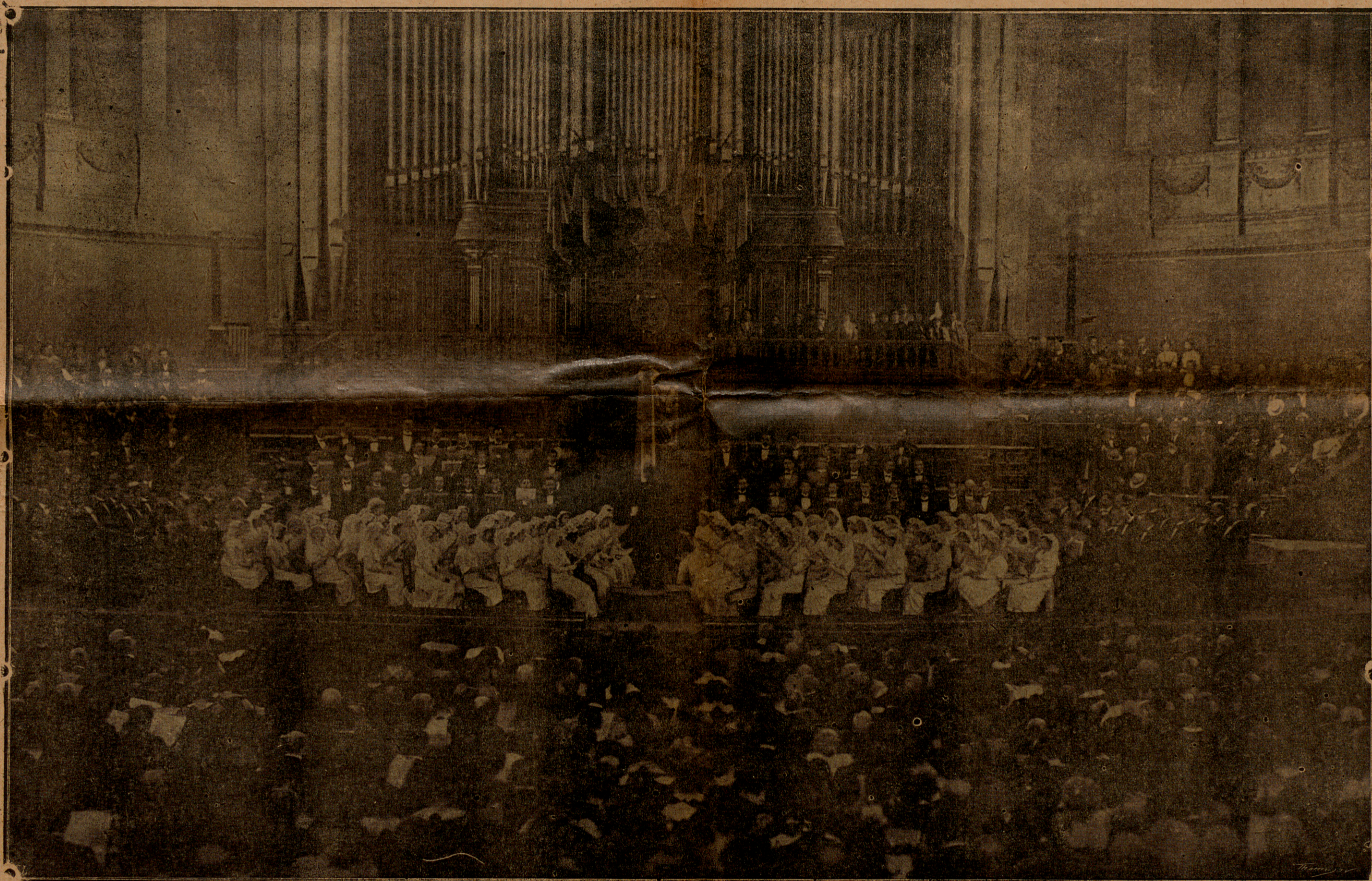
BEETHOVEN.

MARGINAL

CANSONS I CANÇONERS

¿Un article sobre música, amb motiu de la vinguda a Figueras del Orfeó Català? Dificultat, impossibilitat en mí. Perqué, amb tot i conèixer quelcom de la técnica musical, la música no ha traspuat més enllà de la meua epidèrmis auditiva, no s'ha filtrat mai al meu esperit, no s'ha fet mai sensible en la meua entranya emocional. Com Napoleon, crec que la música és el soroll menys desagradable, i com aquella dama pistonada de la novela, no he passat de considerar la *Maruxa* com el superlatiu de l'estètica vibratòria. I que em perdonin aquestes heretges dilectes de veritat i fins els senyors pedants del dilettantisme decoratiu.

Peró, malgrat aquesta meua impermeabilitat a les repercussions melòdiques, una música existeix que, solament, ha lograt perforar la crosta insensatorial en que al marge de tota sonoritat se recloïx el meu esperit, i aquesta música és la cançó del poble, la tonada silvestre, la flor espiritual de brava rustiquesa que, travessant segles i generacions, arriba a nosaltres amb no sé quin foc o quin glaç en la seva essencia que, al filtrar-se dins de cada hù, recrema, coagula, trinxia i destrueix els malefics que al esperit agombola l'aire

L'ORFEÓ CATALÀ EN EL CONCERT DEL TROCADERO DE PARIS.

corromput de la nostre vida excèntrica i agitada. I mai les escenografies sinfòniques, ni les absurditats convencionalistes de la gran òpera, ni les complicacions simbòliques del virtuosisme insfrumental, em donaren a mí la emoció que em produí el sentir el *Sota de l'olm sombrejada* cantat per unes moces que batien les oliveres d'allà els alts de Llers, en un capvespre gris de la meua adolescència...

I si aquesta cançó popular se salva per la seva emotivitat en mitg del cosmopolitisme bullanguer del nostre temps, és ben cert que'l fustam salvador hauran sigut les comprensives i magnífiques interpretacions del *Orfeó Català*. Sense ell, Catalunya no s'en hauria adonat del tresor estètic que guardava el cant primitiu del nostre poble. I jo, que soc del poble, penso que més alta glòria ha merescut el gran *Orfeó* de Catalunya per haver revifcat la cançó popular que no per les sàbies perfeccions en l'in-

Els carinyosos lligams que m'uneixen amb els amics qui redacten aquesta fulla, i la meua situació en la Junta del «Germanor Empordanesa» m'obliguen a cercar un espai dels quotidians afers per a dedicar-lo a tan honorable empresa, tot lamentant que'l contingut que jo hi aportí no serà digne del continent.

Profà en el Diví Art, malgrat les amistats particulars m'hagin dut inmerescudament a la presidència del *Orfeó* de Figueres, que podré dir, entremig de les valuoses firmes que signaran aquest extraordinari?

Fa ja vint anys de la única vegada que ha vingut a Figueres l'«*Orfeó Català*», i jo recordo, com si fossin d'ahir, les emocions que aquelles audicions varen produir-me.

Tinc ben presents, i encare perduren en la meua ànima ben catalana, les sensacions de joia amb que constatava la sembla de sentiment nacionalista que, amb la execució dels seus cants patriòtics, feren els cantaires de l'«*Orfeó Català*». Una corrent magnètica d'entu-

La perfecció en la fermesa

Les típiques i tradicionals fires i festes de la Santa Creu seran enjoiades enguany, ultra els nombrosos i escollits festeigs que té preparats el diligent i actiu Comitè de Festes, per la vinguda a nostra Ciutat del meritíssim *Orfeó Català*, glòria de l'art choral i orgull llegendari de Catalunya tota.

Per a celebrar esdeveniment de tanta transcendència, EMPORDA FEDERAL, que sempre fa honor a totes les manifestacions artístiques, en aital ocasió es vesteix de festa i prepara un extraordinari per a festejar dignament a l'Entitat que ens visita. A tal fi, doncs, els bons amics de EMPORDA, fent-me una honor immensurable, em demanen unes ratlles que jo, boi reconeixent la meua insuficiència, no sabria excusar.

Cert que no cometré la grollera incorrecció d'extendre en consideracions filharmòniques i en tecnicismes que en absolut desconec. Però els meus rudi-

veus humanes, hi vessuma elements màgics que s'amotllen meravellosament a la batuta també màgica del gran Mestre.

I aquesta sensació que té la valor de suggestionar d'una faísó intensa a l'auditori fent que perduri en la pensa el recort de l'emoció viscuda, deurà manifestar-se, amb sublim majestat, en el concert magne del dia 4.

Ara bé. Aquestes circumstàncies especialíssimes que concorren en l'Orfeó Català i que fan d'ell l'Entitat capdal d'on dimanen totes les resplandors espirituals que il·luminen i orienten als Orfeons tots de Catalunya vers un avenir prometedor, influirán favorablement en l'ànima de nostres cantaires? Jo soc optimista i crec que sí, car la seva perfecció, portada a nivell insuperable, lluny de traduir-se en defalliments, que significarien covardies, ha de manifestar-se en nova vigoria per a seguir amb més daler que mai la tasca que el deure assenyala. Res d'aclaparaments i de febleses. De la mateixa grandesa de l'Orfeó Català; de

CANT DE LA SENYERA

Al damunt de nostres cants
axequem una senyera
que'ls farà més triomfants.

Au, companys, enarborèmla
en senyal de germanat!
Au, germans, al vent desfèmla
en senyal de llibertat!
Que voleye! Contemplèmla
en sa dolça magestat!

Al damunt de nostres cants
axequem una senyera
que'ls farà més triomfants.

Oh, bandera catalana,
nostre cor t'és ben fidel,
volaràs com au galana
per damunt del nostre anhel:
per mirarte sobirana
alçarem los ulls al cel.

Al damunt de nostres cants
axequem una senyera
que'ls farà més triomfants.

Y't durèm arreu enlayre,
te durèm y tu'ns duràs:
voleyant al grat de l'ayre,
lo camí assenyalaràs.
Dóna ven ab ton cantayre,
llum als ulls y força al braç.

Al damunt de nostres cants
axequem una senyera
que'ls farà més triomfants.

JOAN MARAGALL.

terpretació magestàtica de les treballades monumentacions musicals.

I ja li he volgut dir amb totes aquestes paraules a la gent figuerenca, que, sentint cantar al *Orfeó Català* aquestes cançons de roquera bellesa, experimentarà com li esgarra l'ànima el calfred emotiu de lo genuïnament patriòtic. I ja li he dit també, dient tot això, al gran *Orfeó* de Catalunya, la meua invalorable però sentida alabansa.

JOAN DESCLOT.

La llibertat i el progrés son l'ideal de l'art com ho deuen esser de la vida entera. Si no som tan fermes com els mestres antics en canvi em eixemplat els horitzons de la vida, amb els refinaments de la civilització.

BEETHOVEN.

La Redacció de EMPORDA FEDERAL me convida a col·laborar en l'extraordinari que dóna a llum amb motiu de les Fires, i especialment en honor del gloriós «*Orfeó Català*» que vé a visitarnos.

siasme, que'm feia estremir tot jo i m'humitejava els ulls, me produia el poble figuerenc quan, en plena Rambla, aplaudia xardorosament el cant de «Els Segadors», que, amb virilitat incomparable, entonava aquella munió de veus nacionalistes, obeiènts a la batuta del mestre Millet, com si ella hagués sigut l'ànima mateixa de la nostra Catalunya.

Amb tant agradosos records, ¿com no havia de aportar tot mon esforç fins a conseguir que fos un fet la vinguda a la nostra Ciutat de la primera de les entitats chorals catalanes?

Ben content n'estic de haver contribuït a la celebració dels concerts de que demà fruïrém, que, alhora que d'emoció estètiques, han d'esser bona sembla de sentiments catalanistes.

¿No creieu, admirat amic Desclot, que les hores d'emoció que'ns produirà el concert de l'«*Orfeó Català*» compensen prou el fàstic pel deliri amb que'l dilluns es demanaran «picas cortas» i «otros toros»?

RAFAEL RAMIS.

mentaris coneixements musicals no han d'esser obstacle per a què, com a cantaire de «Germanor Empordanesa» i com admirador fervent de l'obra gran que els orfeons realitzen, en derivi conseqüències que, en el meu entendre, poden tenir una relació ben directa amb el perfeccionament i actuació futura de nostre *Orfeó* local.

Es innegable que l'Orfeó Català ha assolit, amb constància i aciençat treball, una grandesa i esplendor insuperables. Tant és així, que el que sent per primera volta les filigranes del seu Art impecablement excels, experimenta una sensació tan intimament fonda, el colpeix una tan inconeguda emoció, que l'esperit, bellament obsessionat, frueix, en franca ingenuïtat, de les més suaves i tendres estimes. I és que l'execució de les composicions cantades esdevé tan perfecta, tan justament perfecta, que al retrobar en elles la gracilitat d'expressió, evocadora del sentiment popular, hom se sent tan fortament atret, tan agradablement corprès, que la fantasia, en oblit de la pròpia realitat, va idealitzant-se, idealitzant-se, i en els cantaires que dirigeix el gran Millet, més que

l'excelsitut del seu Art incomparable n'han de néixer nous motius de lluita, noves ansies, desitjos nous. Ell ha d'esser el far venturós que ens encamina. Ell ha d'obrir-nos nous horitzons. Ell ha de mostrar-nos la florida d'una constant perseverància.

Altrament, la vinguda a nostra Ciutat de l'Orfeó Català no passaria d'esser un aconeximent més, unes hores d'exquisida bellesa, però sense cap profit fructífer.

Cal, doncs, que en la fermesa hi cerquem la perfecció. Fem que la llevar no caigui en terra infecunda; que sigui esplèndida i esponerosa la brotada. No deixem que la llum sigui engolida per les tenebres; que l'empremta del seu potent esclat quedi segellada en l'esperit de tots els aimants de les coses belles, per a resseguir-la, en afiançada col·laboració, amb ver entusiasme i daler patriòtic. Sols així, capacitats de nostre deure, podrem trescar profitosament en el nobilíssim art del cant i fer que lo que avui és tendre rebroll i falaguera esperança esdevingui garrit plançó capaç de soportar les més fortes ventades.

JOSEP PEY.

El nostre vinticinqué Aniversari

Dins aquest any 1916 que havem comensat, ne farà vinticinque que fundaren uns pocs joves músics, uns quants aficionats i uns bons patricis de la patriòtica *Lliga de Catalunya*, la institució de l'«Orfeo Català», l'obra estimada per molta gent de nostra terra i coneguda i respectada per gent de fóra i per centres mundials de cultura artística.

Obra de joventut, va néixer en flames d'entusiasme. La mateixa inexperiència dels fundadors músics, que havien de donar-li forma, escursava a llur vista el camí; l'aplanava amorós, fent veure fàcil l'abastament dels fruits divins de l'art. I com jovincels de cor pur davant l'enamorada, com qui juga i estima alhora, començaren a assajar la seva veu per a dir cantant ço que al seu entorn batejava: un neguit d'emocionant esperança que frisava dins tota la jove Catalunya d'aquell beneït temps d'entusiasmes.

I l'«Orfeo Català» cresqué; l'amor de dins s'encomanà als de fóra, i amb l'halé de vida jove florí primerenc amb la flor blanca de la cançó nostrada, assajada amb matços novells, amb reflexes del caient amorós que l'emoció dels cors dictava. I com que l'amor sempre treballa amb un dalit lleuger que fa bella tota cosa, de la cançó vingué la refilada llarga i sorgí el poema coral català, gloria d'uns quants inspirats compositors de nostra terra. Mes, què pot donar compliment al desig insaciable de bellesa? Mes amunt de la cançó de la terra hi ha la música de l'esperit adorant a l'Etern, font de la vera vida de l'ànima, l'«Orfeo» cantà els models immortals de l'art més esperitual que han cantat els homes.

I encara hi havia els models de l'art classic de llarga halenada, on lo humà se diviniza i lo diví dona tremp a l'esperit de l'home; i la nostra institució, valenta i atrevida, hi provà ses forces i en sortí vencedora, fent aclamar per la nostra gent els genis que la cultura mundial aclama.

Tot ha estat fill de l'amor i de l'abnegació. No s'ha volgut crear rés. L'obra d'en Clavé fou el nostre exemple i la raó de la nostra existència; si aquella ha sofert transformació, felicitem-nos-en, perquè la vida és continuació, modificació en noves formes; ço que no ha de canviar mai és el *substractum* que fa catalanes les gents i les coses de la nostra terra, allò que fa clar i català tot ço que d'arrel i soca és nostre.

Fa vinticinque anys que començarem i tot plegat sembla un somni falaguer que encara dura i durarà llarg temps mentre Déu vulgui. Somni de joventesa que trempa l'esperit per a realitats futures. Perquè l'art és un somni sempre; si per somni entenem fugir de la realitat grollera de la vida i traspasar amb els ulls de l'ànima la vida transcendent que plana sobre les miseries terrenes.

Aquest any jubilar nostre ha d'ésser com un replà de joia en nostra ascensió envers la glorificació de la música catalana. No ha d'ésser un descans, sinó un treballar joïós, un recordar plaent la nostra ascensió artística, un clam d'agraïment a Déu i als homes de bona voluntat que ens han donat l'impetu i l'ajuda en nostra obra humil però sincera.

De tot cor ho diem: tothom que ems estimi, tothom que ens servi bona voluntat, vingui al nostre entorn en aquest any de nostra gran festa; que així ens pensarem tenir-hi tot Catalunya, i nostra alegria serà plena i nostres forces doblades per a treballar encare en bé de la Música Catalana.

LLUIS MILLET.

La Sardana

Ordre, cadència, harmonia del gest, realització corporal de la melodia de l'ànima commoguda, idealització dels moviments del cos, espiritualització de la part formal de l'ésser humà, això és lo que deu ésser la dança digne de l'home.

Els balls que avui dia són universals, que viuen en la societat alta i baixa de tots els països qualificats de civilitzats, en son origen eren regionals, indígenes, expressió mínima de la característica d'una raça. A l'universalitzar-se s'han afemellat i descolorit, han perdut la sana sinceritat primitiva.

A la Sardana, nostre ball nacional, la dança noble per excel·lència, ¿li tocarà algun dia estendre's universalment? Es una sort que no li desitgem. Ella ha d'ésser nostra i de ningú més. Ella, la digna, ens la farien indigna.

Hem de voler-la ben nostra per a fer la guerra a la dança barroera i sensual, per a conservar la sanitat de nostre jovent i l'alegria de nostres vellets.

Ella ha d'ésser l'àngel de la guarda de les alegries de nostres festes i esbarjos populars; al deixar-la a tothom, ens la tornarien dissipada de la seva fortaleza, marcida sa franca alegria, emmolida sa melangia dolça.

Pels nostres músics, quina forma més característica, flexible i hermosa per a emmotllar ses inspiracions! Ella ha de tenir una influència preeminent en l'actual i tendre floreixement de la música catalana. Dintre el moviment general d'aquesta dança, quina varietat de ritmes despertadors de noves energies creadores que fermenten el llevat que poseim de les races progenitores de nostra raça, un no sé què de primitiu i fort que ens refà del decadentisme modern! Quina gamma més variada de sentiments permet la forma-sardana! Escoltem una sardana d'en Pep Ventura, d'aquest primitiu músic, però gran poeta de la melodia; els curts, la primera part de la dança, ens donarà l'ambient de lloc i hora, ens faran la presentació de l'assumpt; en els llargs sentiréu el cant individual, el cant del poeta, l'escollit que plora i riu amorosament; després, com a última frase, ve el cant col·lectiu, la resposta del cor, la tornada de la cançó, el clam de la multitud, ampla ressonança del cant del poeta.

Músics catalans, novells cantaires, de l'esplèndid renaixement de nostra terra, féu la sardana una forma predilecta de vostra inspiració; així, en aquell vas se farà rancia, com vi novell en bóta vella, i agafarà regust i sentor de la terra vostra i serà guardada de l'agror del decadentisme modern.

LLUIS MILLET.

De cara al sol i a la mar blava

Del balcó de ma casa pairal.

La música de la Costa de Llevant hauria de tenir una serenitat tota salabrosa, tota d'harmonia harmoniosa; temperant els sentits i obrint l'esperit a la llum blava i esblaimada.

Hauria de cantar cançó de mare, d'escalforeta anyorada de la mare, i tonada pura d'infants, germanets i amics nostres, que corren jogant en els llargs carrers assolats de cases encantades a la remor brecolant de les onades.

Hauria d'ésser música oblidada de les tonades ciutadanes i de les modes totes pels enginyers superbirosos de civilitzacions malejades.

Hauria de tenir l'alegria dels tarongers fruitals, i la puresa blanca dels ametllers florits, i la patriarcal vetustat del garrofer centenari, que en el suau

ondulat terror amplemment estén la branca del fruit negre carregada.

La Costa de Llevant és un vas de l'infinit; un vas clarificat, a la llum del sol tot encantat.

Els acords han de sonar amb una perfecció novella i tota plena de sentit de meravella.

Masnon, febrer 1913.

LLUIS MILLET.

*Hom deu fer tot el be que es pot
Amar la llibertat per sobre tot
I anque sigui per un regnat
No trair jamai la veritat.*

BEETHOVEN.
Fulla d'Album 1792.

EL DOLOR

Que no té dolors per plorar, no té riquesa per fruir. El dolor és el lastre vivificant de l'esperit. L'alegria del món és l'escuma de la vulgaritat sensual: riem al drinc de nostres sentits.

El goig de l'ànima plena traspua certa dolça melangia; la profunda tristura d'una ànima digna té tast d'una noble alegria.

Oh! món d'ara, has perdut l'esma del ritme quiet, que canta i encela, que pesa i eleva, que uneix i deslliura, que enforteix i ablana.

Estàs distret i no manges; malverses, llences, escups la càrrega dolça que home fa ésser.

LLUIS MILLET.

LA DIGNITAT DEL VIURE

Havent llegit Tasso.

Voldria apuntar una subtilitat de l'esperit, una intuïció prompte i intensa de l'alt santit del viure.

Havent llegit els versos d'Armida i Rinaldo en la *Jerusalem* de Tasso, he copsat tota la serena, potentia i amorosa dignitat de l'home cristià sobre la terra.

En aquell jardí encisat i meravellós, he vist, després de l'encantament dels sentits, el despertar de l'heroi en la dignitat de soldat de Crist. He vist el dolor d'Armida, de la dona presa en els propis enganys amorosos; la passió suprema regnant absoluta amb amor o amb odi: dues cares de la sensualitat mateixa. He vist a Rinaldo fer-se piadós covert per la dignitat de l'home cristià, és a dir de l'home complet.

Vegem doncs com la vida és rica; com l'alt viure és deixondar l'esperit entenedor de lluita i de santa gerarquia.

Compendre el sentit fort de la vida, entendre els jocs dels sentits, l'encantament de la bellesa que quasi aniquila la voluntat; (parlo de la acaricianta bellesa sensual que fa vibrar la materia humana subtilitzant-la); però entendre-li desseguida el joc, i pujar desseguida a l'alta dignitat de l'esperit; això és agafar sentit de vida, de vida humana. La natura material pren allavors per a nosaltres un nou sentit, un sentit de serventa nostra, bella i honesta; i nosaltres governem amorosament amb companyia seva.

Llavors, no ens aplanen l'excelsitud de les muntanyes, ni la llum del sol ens enlluerna; i l'ompla mar se recull sota la nostra gerarquia. Lo humil pren sentit de grandesa, i lo gran pietosament ens eleva, germanívola. La força s'endolceix, i la dolcesa es fortifica amb la dignitat que de l'esperit devalla. Lo alt baixa i lo baix puja, confluint tot en l'ànima humana en una pau serena, forta i amorosa. Tot ho resol el Sant Esperit en aquesta gran pau unificadora i santificadora, forta i bella, radiant de l'alt entendre i de l'alt sentir que enclou tot el valor, bellesa i dignitat del viure.

LLUIS MILLET.

PROGRAMA

de les obres que l'

ORFEÓ CATALÀ

executarà demà

diumenge a les 3 i mitja

de la tarde al teatre

«El Jardín»

I PART

«El cant de la senyera», Millet.
«Els fadrins de Sant Boi», Pérez Moya.
«La dama d'Aragó», Millet.
«La gata i en Belitre», Fujol.
«La filla del marxant», Cumellas Ribó.
«El fill de D. Gallardó», Sancho Marcano.
«Cançó de Nadal», Romeu.
La mort de l'escolà, Nicolau.

II PART

Per la secció d'homes.

«El somni d'una Verge», Clavé.
«Negra Sombra», (Balada gallega) Montes.
«Els remers del Volga», (Cançó popular russa) ***
«Sant dilluns», Otto.
Per les tres seccions.
«Rondalla» de l'oratori «*Les Estacions*» (amb acompanyament de piano) Havdn.
Sal per la Srta. N. Andreu Fornells.
«Nadalencia», Godó.
«La cançó nostra», Morera.

III PART

Per la secció de noies.

«La Verge filant» i «Al paradís dels àngels», (Amb acompanyament de piano) Jacques-Dalcroze.
Per les tres seccions.
«La núvia malhaurada» i «Kalinka», (Cançons populars russes) Kurt Schindler.
«Ave Verum», Saint Saens.
«Credo» de la missa «Papa Marcel», Palestrina.

Disolució de les Corts

En plena reacció maurista i militarista, segons ens diu la premsa diària d'avui, van a ser convocades eleccions legislatives per al primer de juny.

Les angúnies passades en aquestos temps d'opressió van a poguer tenir una mica d'expansió fent sentir per medi del sufragi la voluntat del poble.

No obstant, en el nostre personal modo de pensar, hi ha una qüestió palpitant que ne pot enquibir-se dintre del marc de les actuals lluites polítiques.

Sentint-nos afectats per les injustícies que's cometen contra'l proletariat en diferents ordes, hem de tenir no obstant en compte que volguent actuar en sentit exclusivament social, afavoriríem als nostres pitjors enemics per la confusió que podríem introduir en la política d'oposició als partits monarquics i centralistes, la força dels quals resideix en el pitjor enemic de totes les solucions justes als problemes socials i polítics del nostre país.

Es hora d'actuar procurant el medi de fer el major mal als nostres enemics en tots els ordes i el major be possible a nostre poble, no oblidant que som homes i catalans alhora.

EUGENI MONFORT.

Concurs de Lectura.

En el concurs de Lectura cel-lebrat a Cà la Ciutat el prop passat diumenge, dia 27 del mes d'Abril varen esser premiats els alumnes següents:

Concurs de lectura ordinari.

I premi, 20 pessetes, Josep Bosch, Col·legi Monturiol.—II premi, 15 ptes., Francesc Geli, Col·legi Ramis.—III premi, 10 ptes., Pere Suñer, Col·legi Monturiol.—IV premi, 10 ptes., Caterina Vilagran, Col·legi Sra. Jordá.—V premi, 10 ptes., Joan Llobell, Col·legi Ramis.—VI premi, 10 ptes., Francesc Pous, Col·legi Ramis.—VII premi, 10 ptes., Maria Gifre, Col·legi Monturiol.

Concurs de lectura a primera vista.

I premi, 20 pessetes, Maria Joan, Col·legi Sra. Jordá.—II premi, 15 ptes., Angela Solá, Col·legi Sra. Jordá.—III premi 10 ptes., Ramón Ripoll, Col·legi Ramis.

Concert.

Aquesta nit, a les 9 i mitja, tindrà lloc, en el Saló de Festes del Cassino Menestral, un extraordinari concert vocal-instrumental, prenent-hi part el notable Orfeó «Germanor Empordanesa» i la renomnada orquestra-cobla «Antiga Pep».

Donada la vàlua d'un i altra, és de suposar que el públic que hi faci cap; fruit d'una selecta vetllada.

Fills de J. Monsalvatje

FIGUERAS-OLOT-GIRONA

Compra i venda de valors al comptat i a plaços.
Descompte de cupons i títuls amortitzats.
Informació gratuïta sobre valors.
Comptes corrents en efectiu i en valors.
Comptes corrents en francs i lliures amb abonament d'interès.
Dipòsits en custòdia, sens comissió.
Giros, cartes de Crèdit i ordres telegràfics de pagos.
Cambi de monedes i bitllets estrangers.
Préstecs sobre valors.
Descompte de lletres sobre places del Reine i Extranger.
Llibretes de Crèdit a la vista amb interès del 3 per cent anual.
Idem sobre impositcions anyals 4 per cent.
Giros sobre Barcelona a la par
Paguem els cupons venciment d'Abril.
Operacions de bolsa fi de mes.
Seguros de cambi.

FALTEN dependents per les seccions de calsat i paraigues ne els magatzems COSTA FERRAN.

BOSCH Talleres fotogràfics y de pintura, retratos cromos, secció especial para trabajos de arte, (Rembrand) a la luz difusa; único taller en su clase en la provincia.
Calle de Llers, n.º 20, Subida al Castillo.

MIRAVITLLAS GERMANS necesitan un aprenent, guanyará deseguit.

SE COMPRA vidrio roto, blanco y verde claro. Fábrica de Cristal, calle de Alfár, (Plaza de Toros).—Figueras.
De 9 a 12 y de 3 a 7.

LLUIS MASSOT I BALAGUER
ADVOCAT

dels il·lustres col·legis de Figueres i Barcelona, participa als seus clients i amics que ha traslladat el seu despatx de Barcelona al carrer de Roselló 242 entresol (Entre Passeig de Gràcia i Claris.)

Monturiol, n.º 20.—**SASTRERIA**.—Se necesitan oficiales y aprendizas.

GARAGE SOLER Automóviles, venta y alquiler. Representante de la FORD MOTOR COMPANY.
Telegramas: Soler-Figueras.
Plaza PI MARGALL.

PROXIMAMENT inauguració de les seccions de calsat, respalls i paraigues en els magatzems COSTA FERRAN.

Se ven o traspassa el Café de la «Cámara Agrícola». Per a informes, directament als amos del Café.

ENFERMEDADES DE LA GARGANTA, NARIZ Y OIDO
DOCTOR A. BOSCH UCELAY

OTO-RINO-LARINGÓLOGO
DEL HOSPITAL DE NIÑOS Y DEL ASILO DE ESCROFULOSOS DE BARCELONA

Consulta en **FIGUERAS**: los jueves, segundo y último de cada mes. Calle de Llers, 20, de 10 a 2 y de 3 a 6.

Grans Magatzems y quadres per a llogar, en aquesta ciutat. Donará rahó en Joan Puxan; Pi Margall, 21.

En Narcís Furrusola fa a saber al públic que ha traslladat el seu establiment de **SASTRERIA** del carrer de Cervantes, al de la Junquera, n.º 16.

Aprenentes de modista, se necesitan guanyant desseguida.
Monturiol, 22, 2.º, 2.ª

El dia 2 del corrient, desapareció del manso Casals, en Ordis, una perra perdiguera, negra y con el rabo cortado. Se gratificará a quien indique su paradero a E. Casals, de Figueras. Relojería, calle de Gerona, n.º 8.

CALSAT

La casa que el ven més BARATO.

Martí Canadell

Carrer de Perelada, 30. — **FIGUERES**

Per a vendre hi há un Piano, máquina d'escriurer i varis mobles. Informes a can Canet.

Casa de Comidas, se vende, punto céntrico con mucha clientela. Informes casa Canet.

Dida jove, 25 anys, s'ofereix per a criar. Informes, Carme Badruna, Viure.

REGISTRE CIVIL DE FIGUERES

del dia 27 d'Abril al 2 de Maig

NAIXEMENTS

Dia 27.—Ramona Claramunt Alboix.
» 28.—Maria Dorca Laget.
» 29.—Ricart Sirvent Gadilla.
» 29.—Gracia Cufán Argelés.

MATRIMONIS

» 27.—Joan Pujol Albanell, amb Consol Pous Brugat, solters.
» 27.—Cinto Cufi Cervera, amb Concepció Rosales, solters.

MORTS

» 28.—Sebastià Revérter Brú, 77 a., v.
» 29.—Camila Ramonet Regincós, 76 a., v.
» 30.—Esperansa Compta Falcó, 80 a., v.

Imp. J. SERRA.-Caamaño, 21.—Figueras.

ELS ELEGANTS

s'abillen

EN ELS
GRANS MAGATZEMS

PUIG PARIS

GRAN BAZAR

DE ROBA FETA

per a Homes i Nens

ASSORTIMENT COMPLERT

EN ESTOFES PER A LA

Sastreria a mida

Seccions especials de Camiseria.—Colls.—Punys.—Mocaduria.—Genres de punt.—Guarda-pols.—Elastics.—Lligues.—Bisuteria.—Guants.—Perfumeria.—Petaques.—Bastons.—Impermeables de gabardina i cauchú.—Botins.—Articles de novetat i per a regal.

ESPECIALITAT EN TRAJETS PER A NEN

PREU FIXE

Gerona, 13
Maragall, 4

FIGUERAS

TONIBIOL

Antineurasténic, Reconstituent, Tónico nerviós

Recomanat en les convalecencies de GRIP

VIGOR — ENERGIA — FORÇA I SALUT

Moderna Farmacia CUSÍ-GARRIGA

MAGATZEMS

A. COSTA FERRÁN

Seccions de Ferreteria — Bateria de Cuina — Vidres

Quadres — Respalls — Paraigues — Calçat.

La secció de calçat está baix la direcció de D. Joan Suñé, expert en el ram de Sabateria, qui s'encarrega dels treballs a mida i tota classe de reparacions.

Tot el calçat que ven aquesta casa es garantit sense cartró.

LUXE I ECONOMIA * PREU FIXE

Despatx: Carrers Nou, 3 i Caamaño, 4. — Magatzem: Forn, 10.

FIGUERAS

BANCA Y CAMBIO
DE
J. Ferrán y Galter

(Sucesor de Miguel Coldecarrera)

Compra y venta de valores, pago de cupones, descuentos de letras, giros sobre aris y plazas de España, cambio de monedas, cuentas corrientes, depósitos de metálico y de títulos en custodia, etc. etc.

Calle Villafant, 2 y 4.—FIGUERAS

SABÓ BOSCH

FABRICA I DESPAIXT

S. Joan Baptista, núm. 10.—FIGUERAS

LA ARMERÍA

— DE —

Antonio Crumols e hijos

se ha trasladado de la calle de Lasauca, núm. 1, a la de Caamaño, núm. 6.

COTILLERÍA

«La Españolita»

DE

Maria Rauric

Perelada, núm. 31.—FIGUERAS

Gran assortit de cotillas de totes clases.

NOUS MODELS

Se admeten encàrrecs a mida.

HISPANIA

Compañía General de Seguros

Domiciliada en Barcelona: Rambla Canaletas, 5

Capital Social suscrito.—Pts. 3.000.000'00

Capital desembolsado.—Pts. 2.300.000'00

Accidentes y Responsabilidad Civil

Agente en Figueras y su Partido

RUPERTO SANLLEHI, Caamaño, 14, 2.º

AURORA

COMPANIA DE SEGUROS

sobre Incendios y Marítimos

Domiciliada en Bilbao: Calle Estación, n.º 5

Capital Social completamente desembolsado.—Pts. 3.000.000'00.

Delegado en Figueras y su Partido

RUPERTO SANLLEHI, Caamaño, 14, 2.º

DISPONIBLE

Imprempta-Tarjetería

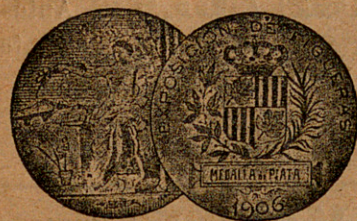
DE

JOSEP SERRA FÁBREGA

Caamaño, 21.—FIGUERAS

Impresions de luxe i econòmiques

PREUS REDUITS

«El Eco de la Moda»

NARCISO FONT

SASTRE-MODISTO

Plaza Constitución, 4 y Portella, 1.—FIGUERAS

Corte y confección elegantes.—Especialidad en trajes de Señora y de ceremonia.—Gran esmero en todos los trabajos.

CAMBIO DE MONEDAS

EUSEBIO FERRAN GALTER

Placeta. 5

FIGUERAS

CENTRE D'ESPECIFICS

NACIONALS I EXTRANGERS

DIPOSIT D'AIGUES MINERO

MEDICINALS-SUEROS

i VACUNES

ORTOPEDIA

PERFUMERIA

HIGIENICA

ESPECIALITATS

FARMACÈUTIQUES FERRAN

Fosfomaltina granular.

Poderós tónic reconstituent.

Neurokefaline. Especific segur i inofensiu per a calmar rapidament el mal de cap i dolors nerviosos.

Matacucs vegetal. Infal·lible per a fer expulsar el cucs intestinals de les criatures.

Loció capilar. Exquisitament perfumada. Hermoseja el cabell; evita i deté sa caiguda.

Aixarop pectoral. Cura i alivia sempre la Tos, Refredat, Trancaso, Ofec, Bronquitis, Catarro de les criatures.

Dipòsit General: Farmacia FERRAN.—Figueres.

I. CARLOS MERCIER

Sucesor de ESTEBAN POMÉS

Fábrica de Pastas finas para sopa

Calle Caamaño, núm. 10 y Blanch núm. 1

Teléfono, núm. 52

FIGUERAS.—(Provincia Gerona)

NO COMPREU MOBLES sense visitar primer el gran magatzem

EL 24

— DE —

ESTEVE VILANOVA

Carrer Ampla, 24.—FIGUERAS

Solidesa, elegancia, baratura.—Exposició permanent.

DROGUERIA

M. y J. Almá

Sobrinos de ANTONIO GIMENEZ

Polvos Jabón, marca FONT, núm. 809

Calle Ancha, 26

FIGUERAS

(Frente al Casino Menestral)

Sucursal en Barcelona

CARRÉ Y COMP.ª

Especialidad en asuntos de la Mancomunidad, Capitanía General y de Contribuciones (Tarifa 3.ª)

Viladomat, 154, pral.

Pedro Mr. Carré

CENTRO GENERAL DE NEGOCIOS

Especialidad en los trabajos catastrales

Calle de la Forsa, núm. 8, piso 1.º

Teléfono interurbano, núm. 40.

Corresponsal en Madrid

Despacho de asuntos en los Ministerios y Direcciones Generales.

Calle Egulaz, 9